

از ترس کلیشه شدن سراغ نقش‌های منفی رفتم

کافه
خاطره صبا؛
گفت‌وگو با مهدی
امینی خواه بازیگر
سینما، تئاتر و
تلویزیون

احمد محمد اسماعیلی

گفت‌وگو

مهدی امینی خواه از بازیگران مستعد دهه هفتاد است که با تکیه بر تجربه‌های تئاتری و نگاه حرفه‌ای، راه خود را به سینما و تلویزیون باز کرد. او خیلی زود توانست در کنار کارگردانی چون دکتر قطب‌الدین صادقی، قاسم جعفری، تهمینه میلانی، سیروس الوند و شاپور قریب بدرخشید و در آثاری ماندگار نقش آفرینی کند. بازی او در فیلم «تابلویی برای عشق» به عنوان اولین تجربه تصویری‌اش نشان داد توانایی ایفای نقش‌های عاطفی و پرکشش را دارد و بازی او در فیلم «زن زبادی» به کارگردانی تهمینه میلانی توجه منتقدان را جلب کرد و در تلویزیون نیز حضورش در سریال «راه سوم» به کارگردانی قاسم جعفری، او را به مخاطبان گسترده‌تری معرفی کرد. امینی خواه با حضور در آثاری چون «زنان صبرا»، «سوگند» و «برگ برنده» ثابت کرد که توانایی ترکیب تجربه تئاتری با بیان تصویری را دارد. افزون بر این، او همواره به دلیل روحیه ورزشکاری و پشتکارش، حضوری پرانرژی و متفاوت در صحنه داشته است. در این گفت‌وگو مروری بر مسیر حرفه‌ای و تجربه‌های او در سینما و تلویزیون داریم.

مصاحبه را با دوران جوانی شما شروع کنیم...
بچه لویزان هستم و از دوران کودکی به سینما علاقه داشتم و برنامه‌های تلویزیون را با دقت تماشا می‌کردم.

با چه کسانی سینما می‌رفتید؟
با یکی دو دوست صمیمی ام سینما می‌رفتم و سینمای خوبی در آن زمان در لویزان دایر بود.

اولین فیلمی که در سینما دیدید چه فیلمی بود؟
اولین فیلمی که در سینما دیدم «خشم ازدها»ی بروس لی بود که عاشق و شیفته پرده نقره‌ای و سینما رفتن شدم. آن زمان تلویزیون هم فقط دو کانال داشت و کیفیت سینماها مثل حالا نبود.

از چه موقعی جذب بازیگری شدید؟

در دوران دبیرستان علاوه بر تحصیل به ورزش هم می‌پرداختم و تاپای گرفتن کمر بند مشکی در کاراته پیش رفتم. به فوتبال بازی کردن و بوکس هم علاقه داشتم. من بچه شیطان، اکتیو و فعالی بودم و در دوم دبیرستان مدیر مدرسه‌مان به من گفتم «بیا عضو گروه تئاتر مدرسه بشو» و قرار بود این نمایش در دهه فجر اجرا شود. با بازی کردن در این نمایش متوجه شدم بازیگری تئاتر چقدر جذاب و دلپذیر است.

چه نقشی بازی کردید؟
نقش دانش آموز تنبلی که دوست دارد با تقلب نمره بگیرد و این روند تا رفتنم به سربازی ادامه پیدا کرد.

به چه دلیل اول سربازی رفتید و بعد به دانشگاه رفتید؟
در رشته‌های مختلفی مثل حسابداری و مدیریت کنکور دادم و قبول نشدم. در دوران سربازی در گروه تئاتری ارتش در لویزان فعالیت تئاتری‌ام را ادامه دادم و بسیار هم موفق و خوب اجرا شدند. از اینجا به بعد تئاتر را جدی گرفتم و در دانشگاه رشته نمایش خواندم.

با چه کسانی همدوره بودید؟
هدایت هاشمی، بابک کایدان، هادی کاظمی، هانیه توسلی، مهدی گلستانه، سالار عقیلی و چند نفر دیگر.

چه اساتیدی در آن زمان به شما درس دادند؟
گلاب آدینه، قطب‌الدین صادقی و حمید سمندریان از جمله اساتید ما بودند.

با سخت‌گیری و دقت گلاب آدینه چگونه کنار می‌آمدید؟
ایشان استاد سخت‌گیری بودند اما سخت‌گیری‌شان مثبت و به نفع دانشجو بود. در کاراته هم استاد مرادی سخت‌گیری زیادی داشت و به من خیلی کمک کرد. استاد سمندریان هم شیوه خاص خودش را داشت و بازیان طنز پیش می‌رفت.

آیا خاطره‌ای از سمندریان دارید؟
سر کلاس همیشه روحیه طنز داشت و مرتب به ما می‌گفت که باید بیشتر مطالعه کنیم. هر وقت احساس می‌کرد بچه‌ها خوب درس نمی‌خوانند، آنها را وادار می‌کرد که نمایشنامه‌های معروف دنیا را دور خود بخوانیم و مکرر تمرین کنیم. من همیشه در دوران دانشجویی اکتیو و فعال بودم و در پلاتو تمرین می‌کردم و رابطه سمندریان با من خوب بود.

کدام نمایشی که در دوران دانشجویی اجرا کردید برایتان محبوبیت زیادی دارد؟
نمایش «نو» به کارگردانی هومن صالحی که در جشنواره تئاتر جایزه‌های زیادی از جمله بازیگری را توسط من به دست آوردیم. در این نمایش نقش رستم را بازی کردم.

با کدام یک از همکلاسی دانشگاهی رفت و آمد بیشتری داشتید؟
با هادی کاظمی و سالار عقیلی بیشتر ارتباط داشتم.

آیا در آن زمان کارگردانی از سینما و تلویزیون به دیدن کارهای شما می‌آمد که در ادامه پیشنهاد بازیگری بدهد؟

بله، سامان مقدم برای اولین کار کارگردانی ویدیویی خود به نام «من یک خبر بد دارم» از من دعوت به بازی کرد. در این فیلم با رضا بابک همبازی بودم.

